

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 500/2025
17.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном поступку окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владе Барања, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К 625/23 од 27.12.2024. године и Кв 95/25 од 10.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владе Барања, па се правноснажна решења Основног суда у Старој Пазови К 625/23 од 27.12.2024. године и Кв 95/25 од 10.02.2025. године, **УКИДАЈУ** и предмет **ВРАЋА** Основном суду у Старој Пазови на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Старој Пазови К 625/23 од 27.12.2024. године делимично је усвојен захтев приватног тужиоца ББ, тако што су му досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 162.694,84 динара, док је за разлику до тражених 176.194,84 динара, исти захтев одбијен као неоснован и наложено је окривљеном АА да у року од 15 дана од дана правноснажности решења и под претњом извршења, приватном тужиоцу исплати наведени износ, преко рачуна пуномоћника приватног тужиоца, адвоката Александра Ружичића, наведеног у изреци решења.

Решењем Основног суда у Старој Пазови Кв 95/25 од 10.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Владе Барања изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Влада Барањ, због разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, који су у образложењу захтева конкретизовани истицањем повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП

и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји као основан и укине побијана решења и обавезе приватног тужиоца ББ да накнади окривљеном трошкове кривичног поступка по поднетом захтеву за заштиту законитости у року од 15 дана, као и да одложи извршење побијаних решења до доношења одлуке по поднетом захтеву.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, на основу члана 488. став 1. ЗКП, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет и оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је основан.

По налажењу Врховног суда, основано се поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је побијаним правноснажним решењима повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП, на штету окривљеног, јер је тим решењима окривљени обавезан да сноси трошкове заступања приватног тужиоца, иако правноснажном пресудом којом је оглашен кривим није обавезан на плаћање тих трошкова, већ је само обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка у износу од 5.000,00 динара.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Старој Пазови К 625/23 од 21.03.2024. године окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и обавезан је да у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, Основном суду у Старој Пазови плати трошкове кривичног поступка у износу од 5.000,00 динара, док ће о преосталим трошковима суд одлучити накнадно. На пресуду К 625/23 није изјављена жалба приватног тужиоца – пуномоћника у делу одлуке о трошковима кривичног поступка.

Дакле, окривљени је наведеном пресудом обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, при чему је одређена и висина трошкова које треба да плати суду, али није одлучено о трошковима заступања приватног тужиоца од стране пуномоћника, нити је окривљени обавезан на плаћање тих трошкова по окончању поступка.

Међутим, из списка предмета надаље произилази да је одлучујући о поднетом захтеву приватног тужиоца за накнаду трошкова кривичног поступка, првостепени суд обавезао окривљеног да приватном тужиоцу плати трошкове поступка у износу од 162.694,84 динара, на име заступања од стране пуномоћника, наводећи да је правноснажном пресудом окривљени обавезан да поред трошкова паушала, плати и друге трошкове о којима ће суд одлучити накнадно, који став је заузео и другостепени суд, одлучујући о жалби изјављеној против првостепеног решења.

Врховни суд налази да су у конкретном случају, нижестепени судови поступили противно одредби члана 262. став 2. ЗКП, доносећи одлуку о трошковима супротну правноснажној одлуци – пресуди Основног суда у Старој Пазови К 625/23 од 21.03.2024.

године, којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела из члана 170. став 1. Кривичног законика и обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка суду, у напред наведеном износу.

Дакле, првостепени суд је пресудом одлучио о обавези плаћања трошкова кривичног поступка - судског паушала и њиховој висини, у смислу члана 262. став 1. ЗКП. Према одредби члана 262. став 2. ЗКП, посебним решењем се може одлучити само о висини трошкова, а не и о обавези плаћања трошкова, јер се о тој обавези одлучује само пресудом, како императивно налаже одредба члана 262. став 1. ЗКП.

У конкретном случају о обавези плаћања трошкова приватног тужиоца није одлучено пресудом, па је стога побијаним решењима, којима је накнадно – након доношења пресуде, обавезан окривљени да приватном тужиоцу плати наведени износ трошкова на име заступања од стране пуномоћника, повређена законска одредба члана 262. став 1. и 2. ЗКП, односно учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Наиме, Врховни суд налази да у предметном поступку, није могуће обавезати окривљеног на плаћање трошкова кривичног поступка приватног тужиоца, обзиром да је свака одлука о трошковима кривичног поступка, која је другачија од одлуке о трошковима донете у правноснажној пресуди, супротна правноснажној судској одлуци којом је већ одлучено које трошкове кривичног поступка је окривљени дужан да плати и колики је износ тих трошкова, и поред тога што је у правноснажној пресуди наведено, да ће о преосталим трошковима суд одлучити накнадно, чиме није остављена могућност накнадног утврђивања других трошкова, како су то погрешно протумачили нижестепени судови доносећи побијана решења.

Због учињене повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, укинуо побијана решења и предмет вратио Основном суду у Старој Пазови, на поновно одлучивање, без разматрања осталих навода захтева, како би се у смислу разлога изнетих у овој пресуди отклонила учињена повреда закона и донела правилна и на закону заснована одлука поводом захтева за накнаду трошкова поступка приватног тужиоца.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић